

IZDAJA OBČINSKA KONFERENCA SZDL LENART

Tiskano 4400 izvodov, po mnenju republiškega komiteja za informiranje št. 421-1/7 oproščeno plačevanja temeljnega prometnega davka od proizvodov.

Domace NOVICE

LETO 3 ŠT. 7 MAREC 1986 LENART

Ureja uredniški odbor:
Edvard Pušič, Janez Kurbus, Jože Štravs, Irena Turin, Ivo Štraki in Marjan Hanl
Glavni urednik: Marjar Toš
Odgovorni urednik: Leopold Hameršak
Lektorici: Cveta Jurišič in Marija Šauperl
Fotografije: Mirko Brumen

KAKO SMO GOSPODARILI

V letu 1985, ki je zadnje leto srednjeročnega obdobja 1981-1985, so gospodarske organizacije združenega dela v občini Lenart v povprečju poslovale še vedno dokaj uspešno, čeprav prvi podatki o finančnih rezultatih po zaključnih računih za preteklo leto kažejo na nekatera odstopanja od resolucijsko opredeljene delitvene politike. Sredstva za akumulacijo so namreč v lanskem letu naraščala precej počasneje od rasti sredstev za

osebne dohodke in skupno porabo delavcev v temeljnih organizacijah, s čimer akumulacija ni ohranila svojega deleža v dohodku iz leta 1984.

Proizvodnja v industriji je beležila v letu 1985 zelo dobre rezultate. Fizični obseg industrijske proizvodnje je bil za 26,3% večji kot v letu 1984 in je tako bistveno presegel načrtovano rast. Ob takih proizvodnih rezultatih industrije se je tudi produktivnost dela ugodno povečala.

Vrednost izvoza blaga se je v letu 1985 v gospodarstvu občine

v primerjavi s prehodnim letom povečala za 10,6%, od tega pa je porast vrednosti izvoza blaga na konvertibilno področje še večji, saj je znašal kar 30,8%. V enakem obdobju se je vrednost uvoza blaga zmanjšala za 5,8%.

Na dosežene finančne rezultate poslovanja gospodarstva v lanskem letu so poleg precejšnje vpliva povečanega fizičnega obsega industrijske proizvodnje v pretežni meri vplivale tudi cene. V primerjavi z letom 1984 so se v SR Sloveniji (ker jih v občini posebej ne spremljamo) cene pri

industrijskih proizvajalcih povečale za 94,8%, cene na drobno in cene življenjskih potrebščin pa za okrog 79%.

Po prvih podatkih iz zaključnih računov za leto 1985 so gospodarske organizacije združenega dela v občini povečale celotni prihodek za 83%, primerljivi dohodek za okrog 102%, sredstva za bruto osebne dohodke za 110% ter sredstva za akumulacijo za okrog 51%. Gospodarstvo kot celota torej v letu 1985 ni razporejalo dohodka in čistega

(Nadaljevanje na 2. strani)

Hladni dnevi nam marsikdaj krepko zagodejo. Zima tudi letos kaže svoje zobe in kar nekoliko dolga bo. Pustimo vreme ob strani, saj smo lahko prepričani, da bo za zimo prišla pomlad, tako kot za vsakim dežjem vselej pride sonce.

Zimski večeri so ob topli krušni peči še prijetnejši. Prijeten je tudi pomenek med sosedi o tem, kako bo s pšenico, kakšna bo cena živine, kako bo s plačilom odanega mleka in seveda tudi o tem, kako je z zdravjem. Nekaj vedrega prinašajo v naše domove tudi stara, večkrat pozabljena kmečka opravila. O kolinah ne bi kazalo na široko razmišljati, saj se je tudi ta »domači praznik« že krepko izrodil. In če k vsemu temu dodamo še prijetne in neprijetne časopisne in radijske novice, ki ne prinašajo kaj obetavnega, smo lahko kar zadovoljni. Delavnik je hitro naokrog, tudi opravila v hlevu pri živini.

V pričakovanju pomladi, ko bodo ozelenele naše prelepe Slovenske gorice in ko se bo razlegal otroški vrišč po dolinah, snujemo nove načrte. Na vseh področjih: gospodarskih, političnih in kulturnih. Marsikaj smo storili in veliko dosegli. Tudi ob velikih lastnih odrekanih in ustvarjalnih naporih. Z doseženim nismo in tudi ne moremo biti zadovoljni, saj se zavedamo, da je tok napredka in razvoja

MI MED SEBOJ

neizmerno hiter in širok. Odgovorno in resno se lotevamo vsakdanjih obveznosti. Nimamo časa za dolgovazne sestanke in ponavljanje tisočkrat povedanih ugotovitev. Delo in ustvarjalnost postajata vsakdanja nuja. Brez dela na vseh področjih ne bo napredka. Prav je tudi, da smo pri vsem tem stvarni in se zavedamo ugotovitev, da zaradi omejenih materialnih možnosti v občini ne bomo mogli čez noč uresničiti vseh sprejetih obveznosti. Praksa potrjuje, da moramo biti zaradi precejšnje razkoraka med resničnimi potrebami in omejenimi materialnimi možnostmi toliko bolj odgovorni, delavni in ustvarjalni, predvsem pa stvarni. Pretirani optimizem ni dober.

Čez nekaj dni bomo odšli na volišča. Svojo državljansko dolžnost in pravico bomo opravili tako, kot so jo slovenskogoriški delavci in kmetje že večkrat. Tudi takrat, ko smo se izrekli za samoprispevek, za skupni lepši in boljši jutri. V pripravah na volitve smo govorili o demokratičnosti in odprtosti volilnih postopkov. Čas bo pokazal, ali smo bili zares uspešni in ali smo izbrali prave ljudi na prava mesta. Če smo jih in če jim bomo zaupali in ustvarjalno pomagali, potem seveda ni nobene bojazni, da ne bomo še bolj uspešni kot doslej.

M. TOŠ

V POVPREČJU USPEŠNO

(Nadaljevanje s 1. strani)

dohodka v celoti v skladu z usmeritvami lanskoletne resolucije in dogovora o razporejanju dohodka, saj je bila dosežena rast sredstev za osebne dohodke in skupno porabo delavcev v temeljnih organizacijah celo večja, kot pa dosežena rast primerljivega dohodka. V primerjavi z obračunskimi obdobji tekom leta 1985 to pomeni negativen premik v razporeditvi dohodka po zaključnem računu za leto 1985. Povprečni osebni dohodek v gospodarstvu občine je v letu 1985 znašal 45.240.— din na zaposlenega mesečno in je v primerjavi z letom 1984 večji za 107,2%. Ob rasti cen življenjskih potrebščin so se tako povprečni osebni dohodki zaposlenih v gospodarstvu v letu 1985 realno povečali za okrog 15%. Znesek tekoče izgube se je v gospodarstvu občine v lanskem letu v primerjavi z letom 1984 povečal za 150%. Z izgubo sta poslovali dve temeljni organizaciji, in sicer Martesova TOZD tovarna pohištva Lenart (60 milijonov din izgube) ter Agrokombinatova TOZD Gostinstvo in trgovina (3,0 milijona din).

Največji napredek v rasti dohodka in s tem finančne uspešnosti je bil dosežen v industriji, medtem ko so bili poslovni rezultati v drugih področjih gospodarstva nekoliko manj ugodni.

V. KRAMBERGER

**DOPISUJTE
V NAŠE
GLASILO**

TEŽAVE ZARADI NEIZKUŠENOSTI MORAJO BITI VEDNO MANJŠE

Od 1. julija 1984 se je število zaposlenih v obratu PEKA iz Tržiča pri Benediktu do konca leta 1985 povzpelo od okrog 50 do 109. Sledila so si prizadevanja za osvojitve proizvodnje, za krepitev čuta pripadnosti delovnemu okolju in za rast kakovosti. Prav želje za večjo kakovost ostajajo v prihodnje!

Od mladega kolektiva, pretežno ženskega, saj je moških v delovnih prostorih samo 19, v začetku ni bilo pričakovati hitrega prodora v PEKOV kako-

PEKO BENEDIKT

vostni vrh, zato so proizvodni rezultati pri Benediktu še nekoliko slabši kot drugod v TOZD Obutev. Na videz drobni koraki naprej pa dokazujejo, da gre v glavnem za slabosti, ki so posledica neizkušenosti. Marija Šifrer, vodja obrata: »Kljub težavam z visoko rastjo cen in sploh z reprodukcijskim materialom, smo v TOZD in v benediškem obratu uspešno gospodarili. Operativni načrt smo zgrešili za 4 odstotke, vendar za mlad kolektiv tudi 96 odstotno izpolnjevanje delovnih obveznosti pomeni uspeh. V lanskem letu je predstavljala največji problem kakovost izdelkov, zato nam morajo biti reklamacije in iz tujine vrnjeni izdelki napotilo za močno izboljšanje. Zahteve po izboljšanju kvalifikacijske strukture zaposlenih v enaki meri kot vso TOZD zadevajo tudi naš obrat. V temeljni organizaciji je 1252 nekvalificiranih delavcev, zahtevne proizvodne programe pa bo vedno lažje realizirati samo z usposobljenimi kadri.«

Naloga, ki jih morajo opraviti tudi pri Benediktu, so torej popolnoma jasne. Bilo pa bi že

prepozno, če jih še ne bi pričeli reševati. Delovne izkušnje prihajajo s prizadevnim delom, vendar samo to, čeprav je mnogo, ni dovolj. Kako je torej z otipljivimi kadrovskimi zamislami, ki bi tudi pri lenarških »šoštarjih« izboljšale položaj?

Marija Šifrer: »Najprej moramo pričeti ustrezno nagrajevati kakovostno delo, istočasno pa moramo izvajati dolgoročne naloge.

Prevladuje nekvalificirani kader. Poglejmo zgovorne številke: od 109 zaposlenih ima 7 delavcev srednjo izobrazbo, 28 jih ima poklicno šolo, ostali del

je v takšno izobraževanje vključena samo ena delavka, vendar bo že v kratkem ta številka občutno večja. Načrtujemo tudi posebno obliko strokovnega usposabljanja v samem obratu, vendar prostorske možnosti tega še ne dopuščajo.«

Ena od hitrejših možnosti za dvig kakovostne ravni je v naslednjem nagrajevanju dobrega dela, čeprav prav skromne delovne izkušnje tega ne omogočajo v željenem obsegu. Zaradi vseh objektivnih okoliščin so osebni dohodki zaposlenih pri Benediktu nekoliko nižji od drugih delavcev v

V benediškem Peku izredno skrbijo za mlado delovno silo

je brez kvalifikacije. Takšna kvalifikacijska sestava je terjala ukrepe. Razpisali smo štipendije za kvalificirane delavce, ki bodo po šolanju delali pri Benediktu. Letos smo razpisali 13 štipendij za program ustreznega usmerjenega izobraževanja v Kranju. Tudi zanimanje za izobraževanje ob delu je razmeroma veliko, trenutno

TOZD Obutev. Benediško poprečje je doseglo 40 tisoč dinarjev, poprečni osebni dohodek v izkušenejših delovnih okoljih v tej temeljni organizaciji pa je nekaj manj kot 48 tisočakov. Tudi osebni dohodek je torej eden dobrih motivov za hitrejšo izboljšanje kakovosti dela.

Edvard PUKŠIČ

KOMUNALNA ORGANIZIRANOST V OBČINI LENART

V občini Lenart že dalj časa ugotavljamo, da je na področju komunalne organiziranosti določen nered, ki je še zlasti poslabšan ob prenosu nekaterih komunalnih dejavnosti na mariborske komunalne OZD.

V zvezi s tem je v občini Lenart bila izdelana analiza stanja, v kateri je bilo ugotovljeno, da se preostale komunalne dejavnosti, ki se izvajajo v okviru PGMP Centrovod, izvajajo le v minimalnem obsegu. Zaradi tega je bilo predlaganih več možnih variant komunalnega organiziranja v občini Lenart, od katerih je bila izbrana organiziranost samostojne komunalne delovne organizacije. Ugotovili so, da bi ta zahtevala bistveno večja fi-

nančna sredstva že za obstoječi nivo opravljanja komunalnih storitev, za kar pa je bilo ugotovljeno, da gospodarstvo naše občine takšnih dodatnih obremenitev ni v stanju sprejeti.

V zvezi s tem so bile dane pobude, da se v okviru PGMP Centrovod, ki je do sedaj odklanjal še nadaljnje opravljanje komunalnih storitev, ponovno prouči to vprašanje in se mu ob določeni družbeni podpori in dodatni zagotovitvi sredstev s strani komunalne skupnosti, kakor tudi z ustreznim oblikovanjem cen, zagotovi ustrezen položaj. V zvezi s tem bi se naj v okviru PGMP Centrovod reorganizirala obstoječa enota za področje

komunale tudi v kadrovskem smislu, tako da bi bila bolj usposobljena za opravljanje komunalne dejavnosti v občini Lenart. V zvezi s tem bodo tekla še nadaljnje aktivnosti v tem smislu, da bi opravljanje komunalnih dejavnosti v občini Lenart bilo v bodoče kvalitetnejše. Pri tem pa je potrebno tudi še proučiti nekatera določila v zakonodaji s tega področja, da bi takšna organiziranost bila sprejemljiva tudi za družbene subjekte, ki izvajajo družbeni nadzor nad organizacijami združenega dela.

Breda Čepe

RAZKORAK MED NAČELI IN PRAKSO

PROGRAMSKO-VOLILNI SEJI OBČINSKE KONFERENCE ZKS OB ROB

Komunisti občine Lenart so na programsko-volilni seji v nekaj urni razpravi ocenili razmere v občini in sprejeli delovne usmeritve za prihodnje. Kljub sicer ugodnim gospodarskim rezultatom z doseženim niso zadovoljni. V organih in organizacijah ZK v občini bo treba doseči več samokritičnosti, revolucionarnosti in ofenzivnosti pri razreševanju vsakodnevnih konkretnih problemov delovnih ljudi in občanov. Razveseljive so ugotovitve, da ni sprejemljivo nikakršno postavljanje nerealnih ciljev in razhajanja med načeli in vsakdanjo prakso.

Dobro gradivo za sejo in vsestransko razgibana razprava delegatov in gostov potrjuje upravičenost zahtev po hitrejšem razvoju. Komunisti občine Lenart se zavzemajo za razvoj na kvalitativnih osnovah. Veliko lahko pričakujemo od skrbi za kadre, ki so eden od temeljnih pogojev za razvoj mlade lenarške industrije in kmetijstva. V kmetijstvu so velike možnosti na področju živinoreje in sadjarstva. K še večjemu razvoju sadjarstva, ki ima v Slovenskih goricah dobre naravne danosti in je v preteklosti že predstavljalo pomembno kmetijsko panogo, bo veliko prispevala nova hladilnica za sadje. Z izgradnjo hladilnice naj bi pričeli že letos. Hitrejši korak iz nezavzetosti bo mogoče narediti tudi z uveljavljanjem ukrepov za skladnejši regionalni razvoj manj razvitih področij Slovenije in z

nadaljnjim odpiranjem občine Lenart, ki se mora povezoovati z regijskim središčem Podravja in ostalimi nosilci razvoja.

V razpravi je bilo slišati tudi vrsto konkretnih predlogov in pobud. Komunisti se zavzemajo za še hitrejši razmah drobnega gospodarstva, za modernizacijo in tehnološko posodobitev proizvodnje in za večje uveljavljanje znanja na vseh področjih.

Več bo treba storiti tudi za izboljšanje ekonomskega in socialnega položaja majhnega slovenskogoriškega kmeta, ostreši se bo treba vseh primesi tradicionalizma in prepričliveje nastopiti med ljudmi.

Posebne pozornosti so bile deležne družbene dejavnosti. V Lenartu ni sprejemljivo stališče nekaterih razvitejših, da si naj vsakdo zagotavlja denar za programe družbenih dejavnosti v okviru lastnih materialnih možnosti.

Za lenarško občino bi to pomenilo velik korak nazaj, zato je zahteva po solidarnosti več kot upravičena. In nenazadnje, ena od rdečih niti partijske razprave je bila zahteva po boljšem delu, ki mora dobiti pravo veljavo. Pa ne samo delo, tudi odgovornost naj bo konkretnjša. Samo govoriti o odgovornosti je namreč premalo, tega se zaveda vseh 466 komunistov občine Lenart, povprečne starosti 27 let.

Marjan Toš

SINDIKAT NAJ PRISLUHNE DELAVCU

Krivična in nepopolna bi bila ocena, da sindikalne organizacije in njeni aktivisti niso opravili svojega poslanstva. Nasprotno, kljub zaostrenim gospodarskim razmeram, padanju osebne standarda in nenehnemu naraščanju življenjskih stroškov, je sindikat tvorno prispeval k reševanju številnih odprtih vprašanj. Velik korak naprej je bil storjen na področju tople prehrane, na področju uveljavljanja zakonskih predpisov s področja varstva pri delu, svojo veljavo dobiva tudi medicina dela. Velika so bila prizadevanja za organizirano preživljanje oddiha in za približevanje kulturnih dobrin združenemu delu.

V sindikatu kritično opozarjajo na težak položaj ljudi z najnižjimi prejemki in na položaj mladih, ki težko dobijo stanovanje. Kljub velikim dosežkom na področju stanovanjske izgradnje v občini še vedno primanjkuje stanovanj. Sindikat je v minulem obdobju posvečal veliko pozornost gospodarskim rezultatom, vprašanjem izvoza, oskrbe z reprodukcijskimi materiali in odprtim problemom boljše organizacije dela in delovne storilnosti. Tudi izvozna prizadevanja lenarškega gospodarstva so bila pogosto predmet razprave. Kljub visoki industrijski rasti, nadpovprečni rasti dohodka, ekonomičnosti in akumulativnosti se tudi v sindikatu povsem strinjajo z oceno, da za srednjeročno obdobje 1986—1990 ni mogoče napovedovati preoptimističnih razvojnih perspektiv. Še naprej pa se bo treba izkazovati s prizadevnim delom, boljše, organizacijo poslovanja in ustrezno poslovnostjo. Sindikat pa bo moral vselej in povsod tankočutno prisluhniti delavcem in njihovim problemom.

Marjan Toš

EDO ZORKO-MIHEC

24. februarja 1986 smo se občani Lenarta in številni Slovenskogoričani, borci in aktivisti OF, delavci in kmetje še zadnjič poslovili od Eda Zorka-Mihca, predsednika občinskega odbora ZZB NOV Lenart.

Edo Zorko-Mihec se je rodil 10. avgusta 1912. leta v Šetarovi pri Lenartu v Slovenskih goricah. Kot sin kmečkih staršev je bil tudi sam zelo navezan na zemljo, ki pa v tistih časih ni mogla nasiti nešteto lačnih ust. Kot otrok in nato kot odrasčajoč mladenič je kmalu občutil velika socialna nasprotja in razlike stare Jugoslavije. Razmere mu niso dopustile, da bi se izučil za mehanika. Veliko je bral, kupoval in izposojal si je knjige in brošure in se samoizobraževal. Edo Zorko je vse bolj ugotavljal velike krivice, ki so jih doživljali slovenskogoriški mali ljudje. V njem je zorelo prepričanje in spoznanje, da morajo slej ko prej nastopiti boljši in lepši časi tudi za revne kmečke in mestne ljudi. Ko je aprila 1941 nacistična in fašistična soldateska napadla, razkosala in okupirala Jugoslavijo, je bil Edo Zorko že opredeljen. Vedel je, da lahko reši podjarmljene Slovence in druge jugoslovanske narode samo oborožen odpor. Zaradi protinemske usmerjenosti so ga Nemci kmalu zaprli, vendar zaradi pomanjkanja dokazov izpustili. V odporu proti okupatorjem in drugim zavojevalcem je začel organizirano delovati spomladi 1943. leta. Poleti 1944. leta je odšel v ilegalo in odteel so v Slovenskih goricah govorili o Mihcu.

Našel je stik s partizani in aktivisti OF in deloval na širšem območju Slovenskih goric vse do Pohorja in Kozjaka. Novembra 1944. leta je bil sprejet v KPJ, ki je z njim dobila predanega človeka, borca in komunista v pravem pomenu besede. Bil je med ustanovitelji okrajnega komiteja KPS Lenart in okrajnega odbora OF. Opravljal je tudi odgovorno nalogo sekretarja okrajnega komiteja KPS Lenart, pred tem pa je bil še sekretar OF v Jarelini. Po osvoboditvi leta 1945 vse do ukinitve okraja opravljal

vljal odgovorne naloge v Lenartu. Nato je bil organizacijski sekretar na okrajnem komiteju Maribor — okolica, se strokovno in politično izpopolnjeval ter končal višjo politično šolo Đuro Đaković v Beogradu. Prevzel je vodstvo okrajne zadrzne zveze v Mariboru, bil je tudi dolgoletni član glavne zadrzne zveze LRS in FLRJ ter poslanec v zvezni skupščini. Navezanost na slovenskogoriško gričevje ga je spet pripeljala v Lenart, kjer je bil najprej predsednik občinskega ljudskega odbora in nato predsednik občinske skupščine. Ima velike zasluge za razvoj občine, za katerega se je vse do svoje smrti izredno zavzemal. Bil je dolgoletni aktivist občinske konference SZDL in tudi njen predsednik. Po upokojitvi 1971. leta je nadaljeval z vsestranskim angažiranim družbenopolitičnim delom na ravni občine, v društvih in v krajevni skupnosti Lenart. Kot predsednik občinskega odbora ZZB Lenart je prenašal tradicije NOB na mlade, za katere je vedno našel dovolj časa. Mladi so ga imeli radi in so radi prisluhnili njegovim kleni, pošteni in vselej odkritosrčni besedi. Za svoje delo je Edo Zorko-Mihec dobil številna državna odlikovanja in družbena priznanja. Z njegovo smrtjo smo izgubili vestnega sodelavca, skromnega in priljubljenega tovariša ter predanega borca za socializem in samoupravljanje.

Marjan Toš

Na letni skupščini občinske organizacije zveze sindikatov pri Lenartu v Slovenskih goricah je bil za predsednika občinskega sveta izvoljen Marjan RUČIGAJ, za sekretarja pa ponovno Jože ŠTRAUS.

Na programsko-volilni seji občinske konference ZKS Lenart so za predsednika občinskega komiteja ponovno izvolili Janeza BEZJAKA, za sekretarja predsedstva pa Daga ZORGERJA. Dosedanji sekretar OK ZKS Lenart Matija GJERKEŠ je evidentiran za sekretarja MS ZKS za Podravje.

SETEV POSEBNE VRSTE

Z volilnimi pripravami smo v združenem delu in v krajevnih skupnostih prišli v sklepni del. Potrebno se je bilo odločiti, koga izmed številnih evidentiranih kandidatov izbrati na delegatsko dolžnost. Naloga ni bila lahka, saj so bili vsi evidentirani delegati predlagani prav zaradi svoje že dosedanje družbene aktivnosti. Ožje predloge sta izmed evidentiranih opravila socialistična zveza in sindikat in jih predložila temeljnimi kandidacijskim konferencam v krajevnih skupnostih in v združenem delu v obravnavo, dopolnjevanje in sprejem.

Delovni ljudje in občani so v svojih sredinah izbrali 906 kandidatov, ki jih bodo, če bodo izvoljeni, uvrstili v delegacije za zbornice občinske skupščine in za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

Za zbor združenega dela občinske skupščine bodo delavci na volitvah volili 25 delegacij, v katerih je od 5 do 11 kandidatov, v krajevnih skupnostih pa 8 delegacij po 7 do 12 kandidatov. V 34 združenih in skupnih delegacijah za SIS bodo delavci volili izmed 406 kandidatov, občani v KS pa 16 združenih delegacij izmed 216 kandidatov.

Na temeljnih kandidacijskih konferencah so se v večini primerov odločili za zaprte kandidatne liste. Upoštevali pa so veliko pripravjenost mladih za delo in da prispevajo svoj delež k razvoju samoupravnih odnosov, saj jih je med kandidati 25,5 %, 49,5 % pa je žensk.

Temeljne kandidacijske konference so razpravljale tudi o kandidatih za družbenopolitični zbor občine Lenart in tudi skupščine SR Slovenije. Za občinski družbenopolitični zbor so družbenopolitične organizacije predlagale 60 kandidatov, izbranih pa bo 15, za družbenopolitični zbor v republiki pa bo izmed 71 kandidatov izbranih 50.

Zelo odkrite in dobronamerne so bile razprave na temeljnih kandidacijskih konferencah o kandidatih za opravljanje delegatskih funkcij v občini in v SIS. Rečeno je bilo, da je treba vztrajati pri tem, da sprejemajo delegatske dolžnosti mlajši, strokovno podkovani ljudje iz združenega dela in iz krajevnih skupnosti. Preprečiti je treba kroženje funkcionarjev z ene funkcije na drugo in zagotoviti, da se po opravljeni nalogi zopet vračajo na delo v svoje sredine.

Izmed več evidentiranih kandidatov je občinska kandidacijska konferenca predlagala za opravljanje nalog predsednika skupščine občine Vido Šavli iz Osnovne šole Lenart. Za mandatarja in kandidata za predsednika izvršnega sveta skupščine občine pa je kandidacijska konferenca določila Franca Mencingerja iz Kmetijske zadruge Lenart.

Sredi marca, ko bomo že v pričakovanju pomladi, otoplitve in v pripravah na spomladansko setev, se bomo opredeljevali na volitvah tudi za predlagane kandidate. Volitve so setev posebne vrste. Od nje pa seveda pričakujemo tudi obilno žetev. Prav tako pa pričakujemo, da se bodo vsi naši občani in delavci udeležili volitev in izkazali svojo državljansko zavest.

Delavci v združenem delu bodo volili svoje delegacije v četrtek, 13. marca 1986. Občani v krajevnih skupnostih v nedeljo, 16. marca 1986, volijo delegacije v skupščino občine in v samoupravne interesne skupnosti ter družbenopolitični zbor.

Večina volilšč bo na običajnih mestih. Občane bodo z vabili usmerili na volišče, ki jim je najbližje.

Jože Dreu

Prva občinska kandidacijska konferenca 21. februarja 1986 je obravnavala, uskladila in sprejela naslednji predlog kandidatov za opravljanje volilnih funkcij v skupščini občine in skupščinah SIS in sicer:

I. SKUPŠČINA OBČINE LENART:

- predsednik skupščine občine
- podpredsednik skupščine
- predsednik zbora ZD
- podpredsednik zbora ZD
- predsednik zbora KS
- podpredsednik zbora KS
- predsednik družb. političnega zbora
- podpredsednik družb. političnega zbora
- predsednik izvršnega sveta
- tajnik skupščine občine
- sekretar izvršnega sveta

Vido Šavli
Franc Oletič
Janez Šijanec
Vencoslav Čuček
Felix Berič
Ernest Milančič
Zinka Zemljčič
Franc Jurša
Franc Mencinger
Jože Dreu
Ivan Rumpf

II. SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI

Občinska izobraževalna skupnost:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine
- predsednik zbora izvajalcev
- podpredsednik zbora izvajalcev
- predsednik zbora uporabnikov
- podpredsednik zbora uporabnikov

Matija Gjerkeš
Neva Purgaj
Franca Kos
Boža Volf
Rudi Lešnik
Mija Kremlj

Občinska kulturna skupnost:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine
- predsednik zbora izvajalcev
- podpredsednik zbora izvajalcev
- predsednik zbora uporabnikov
- podpredsednik zbora uporabnikov

Edo Zorko
Drago Lipič
Bredo Slavinec
Franc Bratkovič
Marija Guzej
Cilka Neuvirt

Občinska telesnokulturna skupnost:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine
- predsednik zbora izvajalcev
- podpredsednik zbora izvajalcev
- predsednik zbora uporabnikov
- podpredsednik zbora uporabnikov

Rudi Zavec
Cvetka Škrlec
Peter Gregorec
Slavko Šilec
Avgust Mlakar
Manica Turk

Občinska skupnost za zaposlovanje:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine

Bojan Knuplež
Jože Keuc

Občinska raziskovalna skupnost:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine

Talib Al-Shammary
Boris Vrčko

Občinska zdravstvena skupnost:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine
- predsednik zbora izvajalcev
- podpredsednik zbora izvajalcev
- predsednik zbora uporabnikov
- podpredsednik zbora uporabnikov

Jelka Firbas
Mira Šilec
Bojan Lavšec
Petar Šuput
Miroslav Bauman
Marija Matjašič

Občinska skupnost socialnega skrbstva:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine
- predsednik zbora izvajalcev
- podpredsednik zbora izvajalcev
- predsednik zbora uporabnikov
- podpredsednik zbora uporabnikov

Slavka Dreu
Jože Cafnik
Marija Ručigaj
Ivanka Breznik
Pavla Tušak
Pavla Tušak
Marija Dvoršak

Občinska skupnost otroškega varstva:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine
- predsednik zbora izvajalcev
- podpredsednik zbora izvajalcev
- predsednik zbora uporabnikov
- podpredsednik zbora uporabnikov

Ivan Čemec
Ivica Šilec
Jožica Kramberger
Kristina Travnikar
Cvetka Berger
Anica Lipko

Občinska samoupravna stanovanjska skupnost:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine
- predsednik zbora izvajalcev
- podpredsednik zbora izvajalcev
- predsednik zbora uporabnikov
- podpredsednik zbora uporabnikov

Dragi Spasovski
Marija Medved
Evgenija Cipot
Janez Kocbek (Stavbar)
Milan Oberlajt
Alejz Horvat

Občinska konferenca delegacij za SPIZ:

- predsednik konferenca delegacij
- podpredsednik konferenca delegacij

rado Mejovšak
Avgust Zavernik

Občinska skupnost socialnega varstva:

- predsednik skupščine
- podpredsednik skupščine

Alfred Pirher
Bojana Šorfi

Občinska konferenca socialistične zveze je na seji določila listo kandidatov za delegate družbenopolitičnega zbora skupščine občine Lenart.

Lista obsega naslednje kandidate:

1. Nataša Dregarič, učiteljica, Sv. Ana 27
2. Alojz Fekonja, analitik, Trnovska vas 39
3. Sonja Filipič, predmetna učiteljica, Ptujška c. 24
4. Franc Jurša, tehnolog, Selca 10/d
5. Marjan Kebrič, orodjar, Benedikt 8

6. Feliks Kocbek, kmetovalec, Zg. Voličina 28
7. Saša Lovrenčič, študentka, Benedikt 1
8. Jakob Matjašič, ravnatelj osnovne šole, Cerkvenjak 16
9. Terezija Parko, upokojenka, Nikova 1
10. Konrad Rebernik, upokojenec, Sp. Voličina 75
11. Vinko Salamun, tehnolog, Partizanska 3
12. Vida Šavilj, ravnateljica osnovne šole, Cankarjeva 22
13. Emilija Šuman, glavna medicinska sestra, Ptujška c.
14. Zinka Zemljič, vzgojiteljica, Partizanska c. 7
15. Jožica Žvajker, prevzemalka blaga, Partizanska c. 3

BISTVENE ZNAČILNOSTI URESNIČEVANJA SKUPŠČINSKEGA DELEGATSKEGA SISTEMA V OBČINI LENART V OBDOBJU 1982 — 1986

Ob izteku štiriletnega mandatnega obdobja sedanjih delegacij v zborih skupščine občine Lenart je prav, da se na kratko ozremo na prehojeno pot v tem obdobju in ocenimo uspešnost dela delegacij in celotnega skupščinskega delegatskega sistema. Za delegiranje v zbor skupščine občine Lenart je delovalo 8 delegacij v krajevnih skupnostih in 22 v organizacijah združenega dela.

Skupno je v delegacijah delalo 256 delegatov, medtem ko je družbenopolitični zbor sestavljalo 15 stalnih delegatov izvoljenih na celotnem območju občine Lenart. Delo v delegacijah je zahtevalo veliko zavzetost delegatov, zlasti pa vodij delegacij za poglobljeno obravnavo gradiv ter ustvarjalno dajanje predlogov in pobud na sejah zborov. Sprejemanje odločitev v zborih skupščine občine Lenart je bilo v tem obdobju zaradi zaostrenih družbenoekonomskih razmer še posebej zahtevno in je terjalo od vseh delegatov ter vodstev krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela široko razumevanje obravnavane problematike, tako da so bili v ospredju predvsem interesi utrjevanja gospodarstva, šele nato pa interesi posameznih samoupravnih okolij.

Zbori skupščine občine Lenart so imeli v tem obdobju 121 sej, od tega zbori združenega dela 42, zbor krajevnih skupnosti 40 in družbenopolitični zbor 39 sej. Obsežno delo sta imela predvsem zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti. Odločilno vlogo pri razpravah o gospodarskem razvoju v občini in pri delitvi ter razporejanju dohodka ima zbor združenega dela občinske skupščine. Takšna njegova vloga izhaja iz Ustave in Zakona o združenem delu in izraža enega izmed temeljev našega samoupravnega sistema, da delavci tako kot v organizacijah združenega dela, tudi v družbenopolitični skupnosti preko svojih delegatov odločajo o najpomembnejših vprašanjih družbene reprodukcije. Delegati v zboru so to svojo vlogo

dobro opravljali; v njihovem čedalje večjem angažiranju se je odražalo zavestno spoznanje, da s svojimi odločitvami v zboru odločilno vplivajo na delitev dohodka in osebnih dohodkov, obseg investicijskih naložb v gospodarstvu, razvoj šolstva, zdravstva, drugih družbenih dejavnosti itd. Res pa je, da je bila kakovost razprav in prodornost delegatskih stališč odvisna od dobrega dela z delegacijami v posameznih organizacijah združenega dela. Za učinkovito delo delegatov v posameznih organizacijah združenega dela je nujno, da sodelujejo z delegacijami strokovne službe in vodstva teh organizacij, prav tako pa da se vključujejo tudi družbenopolitične organizacije, ki morajo predvsem povezovati delegate s samoupravnimi organi in ustvarjati vzdušje za aktivno delo v delegacijah. Iz aktivnosti delegatov na sejah zborov lahko ugotovimo, da so dobro delali v delegacijah: Klemosa, Mariborske livarne, Kmetijske zadruge, Agrokombinata, Osnovne šole Lenart, Vzgojno varstvenega zavoda Lenart. Omenili smo nekatere najaktivnejše delegacije kot primer, ki bi ga bilo potrebno v prihodnjem mandatnem obdobju uveljaviti v vseh organizacijah združenega dela.

Zelo aktivne razprave in doprinosi k oblikovanju predlogov normativnih aktov in drugih dokumentov so bile v zboru krajevnih skupnosti. Ta zbor je tako kot že v preteklih obdobjih izredno zavzeto obravnaval vsako predlagano rešitev, ki je bila pomembna za krajane v krajevnih skupnostih. Še posebej se je zavzemal za skladen razvoj občine ter ustvarjanje takšnih pogojev razvoja, kjer lahko pridejo do izraza dobre pobude občanov oz. posameznih naselij in območij. Težko bi bilo izdvojiti delegacije krajevne skupnosti, ki so izstopale v aktivnosti, saj so bile vse krajevne skupnosti celo mandatno obdobje zelo aktivne.

Družbenopolitični zbor je odločal z drugima dvema zboroma o nekaterih temeljnih

dokumentih občine, svojo dejavnost pa je širil tudi na obravnavo drugih zadev kot zainteresiran zbor in s tem prenašal usmeritve in stališča iz občinskih družbenopolitičnih organizacij. To je bilo možno, ker so zbor sestavljali družbenopolitični delavci, ki delujejo v organih občinskih družbenopolitičnih organizacij. Še premalo pa so si delegati tega zbora oblikovali svoja stališča neposredno pred posameznimi sejami zborov, tako da bi prišla do izraza frontna naravnost stališč.

Za uresničevanje delegatskega sistema in delegatskih odnosov je izredno pomembno dobro informiranje delegatov. Poleg celotnih delegatskih gradiv smo izdajali strnjen prikaz materiala v »Delegatu«, ki ga je za vsako sejo prejemal vsak delegat v temeljnih delegacijah. V organih skupščine občine Lenart smo si prizadevali, da bi delegate na preprost in razumljiv način seznanjali z gradivi, vendar ocenjujemo, da so bila gradiva še vedno preobsežna in da še vedno ni bilo dovolj variantnih predlogov.

Tudi v tem mandatnem obdobju so delegacije v zborih Skupščine občine Lenart postavljale številna delegatska vprašanja. Kolikor se je dalo, so bili odgovori na vprašanja dani že na samih sejah s strani predstavnikov izvršnega sveta in upravnih organov, v večini primerov pa so delegacije želele temeljitejši pisni odgovor. Pri tem je prihajalo do delnega zaostajanja, ki je bilo pogojeno s prepočasnim dajanjem odgovorov s strani organizacij združenega dela. Ugotovljamo pa, da se v zadnjem obdobju to stanje izboljšalo.

KLJUB TEŽAVAM TUDI USPEHI

MARIJA IN LUDVIK SENEKOVIČ USPEŠNO
GOSPODARITA

Kar ni in ni bilo konec vijug, večjih in manjših lukenj in luž. Dan se je že krepko prevsil v tiste pzne popoldanske ure, ko na kmetih hitijo z deli v hlevu.

Tudi pri Senekovičevih je bilo tistega dne tako. Mamo Marijo in očeta Ludvika smo zmotili kar v hlevu.

»Pred štirimi leti smo si ga zgradili, pomagala pa nam je tudi naša domača zadruga. V starem in novem hlevu pa je kakšnih 100 do 110 glav pitancev. Prav te dni so pripeljali novo skupino, kar je potrjeval tudi zborček mukajočih glasov ob našem obisku.

Pokramljali smo z mladima zakoncema, ki sta oba še pred leti hodila na delo v vrtec oziroma v tovarno. Marija je namreč po poklicu trgovka, namesto v svoji stroki pa je kar sedem let delal v otroškem vrtcu v Jurovskem dolu. Bila je varuhinja in polovico delovnega časa kuharica. Še zdaj se rada spominja tistih delovnih dni.

»Veste, veliko pa nisem razmišljala, ker me je to delo na kmetiji veselilo. Saj drugače tako ali tako ne moreš kmetovati na tako veliki kmetiji, kakor je najina...«

Senekovičevo kmetijo je pač nekdo moral prevzeti in mlada zakonca sta se dogovori-

la in dogovorjeno uresničila. Seveda pridelujeta tudi koruzo, sladkorno peso in pšenico ter nekaj drugih poljščin, glavna dejavnost pa je že omenjeno pitanje govedi.

Gospodar pa to njihovo »usmeritev takole opisuje:

»Bilo pa je včasih tudi na tem področju bolje, kot danes. Pa kaj bi govoril o težkem stanju v našem kmetijstvu in še zlasti v živinoreji. Doslej sva z ženo, pa tudi sinova sta nama že pomagala nekaj malega, pač nekako premagovala težave.«

Ko smo se preselili v toplo kuhinjo, je bilo prijetneje, kajti zima je ravno v zadnjih februarških dneh pokazala svoje prave zobe.

»Vesetje, je, to že morava imeti in ga tudi imava. Tudi sinova po šoli in učenju rada pomagata. Lahko ju pohvaliva, da sta kar pridna, doma in v šoli.«

Ob tem sem se spomnil dolge poti, ki vijuga do njihove domačije in nehote se mi je vsilila primerjava med njihovo zaledeno in težko prevozno (kaj prevozno, tudi težko prehodno!) cesto s tistimi v mestih. Najmlajša Senekovičeva pa kljub temu življenja na deželi ne bi zamenjala.

J. Kurbus

Mlada zakonca Senekovič delo na kmetiji veseli

GMAJNA, GMAJNA...

Takole so tarnali, se prerekali in kdo bi vedel, kaj vse so še počeli v zadnjih tednih domačini, predstavniki iz občine in domače kmetijske zadruge v Lenartu.

Spornih je bilo pravzaprav samo nekaj manj kot 50 hektarov zemlje, ki je bila sicer že dolga leta družbena last, a so na njej tamkajšnji kmetje že od nekdaj skupaj pasli živino.

V Šetarovi niso proti napredku in tudi ne proti komasacijskim in melioracijskim posegom! To smo ugotovili že ob našem prvem obisku pri domačinih. Ni pa jim vseeno, kako se uporabljajo družbena sredstva, pa čeprav gre

ŠETAROVA

za zemljo, ki zemljiško knjižno ni njihova last. To je pokazala tudi živahna razprava, ko sta se povabila kmetov in domačinov iz Šetarove odzvala tudi predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Slovenije, Milan Knežević, ter predsednik slovenske zadrzne zveze, Leo Frelih. Živahno, resnično živahno so se pogovarjali na takratnem srečanju.

Dogovorili so se, da je treba nepravilnosti-te pa so bile zagotovo na eni in na drugi strani — odstraniti. Seveda ne na račun zmanjšanja staleža živine, pa tudi ne na račun manjše pridelave krme na omenjenem zemljišču. Nasprotno! Dogovorili so se, da naj posebna republiška komisija preuči zadevo, naj izdela kmrne bilance za sleherno kmetijo in naj potem dela nadaljujejo tako, kot to zahteva stroka. Rečeno, storjeno. Kmalu po tistem so se namreč predstavniki republike res oglašili, s kmeti pa so se ponovno srečali tudi predstavniki občine in zadruge. Rezultat je bil spodbuden, saj se je ponovno iz-

kazalo, da lepa, predvsem pa trezna beseda vedno lepo mesto najde. Le trezni, premišljeni razgovori pa lahko obrodijo tudi bogate sadove. Tokrat so jih, kajti kmetje so obljubili, da melioracijskih in drugih posegov na šetarovski gmajni ne bodo več ovirali, predstavniki nasprotni strani pa so obljubili, da bodo kmetje na gmajni še naprej lahko pasli svojo živino.

Ob tem se je treba ustaviti še ob nečem. Le s strokovnim in načrtnim delom pri obdelavi zemlje je možno dosegati zadovoljive rezultate. Tega pa so se nekateri v preteklih letih premalo zavedali. Zdaj je »stvar« veliko bolj jasna, kot pred šetarovskimi peripetijami. Tudi kmetje so namreč spoznali, da lahko na gmajni zraste še veliko več kot samo trava za pašo, ob pogoju seveda, da je zemljišče meliorirano in potem tudi primerno obdelano. Strokovnjaki so povedali, da je ob primerni obdelovalni tehnologiji možno na »gmajni« pridelati bistveno večje količine krme, na pašnikih pa tudi v poljedeljski proizvodnji. To bo seveda zahtevalo več umetnih gnojil, prav tako pa tudi sodobnejšo tehnologijo obdelovanja.

Kmetje pa so znali dojeti tudi te stvari. Tako so se s predstavniki občine in zadruge domenili, da bodo za pašo namenili le del — okrog 25 ha — nekdanje gmajne. Krme bo ob ustreznih obdelavi vsaj toliko kot prej, če ne celo več. Drugi del zemljišča pa bodo namenili intenzivnemu poljedelstvu.

Sicer pa za konec zapišimo še tole. Šetarovski kmetje in domačini so si že na začetku razprav želeli napredek, prav to pa so želeli tudi predstavniki zadruge in občine. Le usklajevanje mnenj je teklo počasneje, kot so si morda želeli eni in drugi!

J. Kurbus

VELIKA PRIČAKOVANJA OD PRIHODNOSTI

Pri Benediktu, v krajevni skupnosti z okrog 1940 prebivalci, ki živijo v naseljih, raztresenih na 24 kvadratnih kilometrih, so še kar zadovoljni z doseženim v zadnjih letih, nikakor pa ne skrivajo pričakovanj. Novo srednjeročno obdobje naj bi prineslo pridobitve, ki bi pomenile dejanski razvoj.

PRIHODNOST MORA VSEKOR TEMELJITI NA PRETEKLOSTI

Pogovor je potekal v prostorih benediške osnovne šole, ki jo štejejo za eno največjih pridobitev zadnjega časa. Morda je bilo v tem nekaj simbolične, ki se ji ni dalo izogniti. Sobesednika sta bila domačina, vsekakor pristojna za konkretni pogled na doseganje pri Benediktu.

Lojze Guzej, predsednik KK SZDL: »Bili smo kolikor toliko uspešni, predvsem pri izvajanju komunalnih nalog. Seveda ne gre prezreti drugih uspehov, vendar nam je leto 1980 prineslo največjo pridobitev, novo šolsko poslopje in adaptirane stare prostore, na kar smo čakali dolga leta. Stare šolske prostore smo dve leti kasneje z veliko vneto preuredili in s

takšni postaji, zdaj pa se je število povzpelo na 13. Ob vseh dejavnostih pa nismo smeli zanemariti razvoja krajevnega središča, zlasti zagotovitve zemljišč za individualno stanovanjsko gradnjo. Novi domovi so zrasli kot gobe po dežju, saj je v središču kraja okrog 50 novih stanovanjskih hiš.

Prav tako nismo mogli zanemariti pridobivanja novih kmetijskih površin, zato smo lani s pomočjo območne vodne skupnosti regularili potok Drvanjo in del pritoka Trotkove. Dela še niso končana, upamo pa, da bomo v prihodnjem obdobju pridobili precejšnje površine novih kmetijskih zemljišč.«

Bistvo benediškega utripa smo zajeli že v naslovu. Prihodnost naj bi bila tista, ki bi potrdila ugotovitve, da se Benedikt vendarle razvija. Ko steče beseda o načrtih, se misel skorajda ne more zaustaviti, vendar jo poznavanje resničnosti hitro strpa v prave okvire. Pričakovanja zato niso preveč optimistična.

Lojze Guzej: »Potrebe v novem srednjeročnem obdobju so velike, pričakujemo pa razširitev proizvodnje v

pomočjo združenega dela dali na voljo delovni organizaciji PEKO iz Tržiča, ki je v teh prostorih uredila izvajanje novega proizvodnega programa. Ob teh dveh velikih pridobitvah pa smo bili uspešni tudi pri izgradnji regionalnega vodovoda, saj smo s pomočjo zvezne mladinske delovne akcije zgradili skoraj 11 kilometrov primarnega cevovoda in precej sekundarnega omrežja. Seveda bi želeli v prihodnje z zastavljeno akcijo nadaljevati!»

Milan Gumzar, tajnik KS: »Povedati moramo še to, da smo v zadnjih petih letih v vseh zaselkih zgradili pomožne trafo postaje. Korak naprej je občuten: pred petimi leti smo imeli na območju krajevne skupnosti dve

obratu PEKA. V novih prostorih naj bi dobilo zaposlitev še okrog 300 delavcev, predvsem iz domače krajevne skupnosti, seveda pa tudi iz drugih območij občine. Vzporedno s temi prizadevanji bo potrebno zagotoviti stanovanja za te ljudi, zato upamo, da bo v tem času postavljen predvideni 24-stanovanjski blok, ki bi bil prvi takšen stanovanjski objekt v naši krajevni skupnosti. Večje število zaposlenih bo narekovalo zagotovitev marsičesa, in prvi vrsti zagotovitev boljše preskrbe z osnovnimi življenjskimi in drugimi artikli. Že dalj časa si želimo mesnico, potrebovali bi več obrtnih dejavnosti — frizerski salon in podobno.

EDVARD PUKŠIČ

MLADI PIŠEJO

LENARŠKI OSMOŠOLCI SO BILI NA DELOVNI PRAKSI

MLADI SMUČARJI V SLOVENSkih goricah. Morda bomo dobili novega Petroviča. Kdo bi vedel ...

Osnovna šola Lenart je tudi letos organizirala enodnevno delovno prakso za učence osmih razredov. V številnih delovnih organizacijah in ustanovah so mlade goste z veseljem sprejeli. Tokrat objavljamo v naši rubriki nekaj vtisov osmošolcev, ki so jih zapisali po končanem delu.

ROMANA POLANEC, 8. a:

Zjutraj sem se zbudila pozno. Hitro sem se oblekla in odhitela v PIK, kjer sem imela tudi prakso. Ves čas sem tekla, kajti vedela sem, da ne smem zamuditi. V delovno organizacijo PIK sem prišla pravočasno. Tam so me čakale tudi tri sošolke, ki so se tudi odločile za ta poklic. Skupaj smo odšle v pisarno tov. Ornikove, ki nas je lepo sprejela. Tov. Ornikova nam je povedala, da nas bo vodila tov. po imenu Cvetka. Rekla nam je, naj jo malo počakamo pri vratarju. Vratar je bil smešen in zabaven, zato nam je čas, ko smo čakale na tov. Cvetko, hitro potekel. Tov. Cvetka nas je peljala najprej v proizvodnjo. V proizvodnji nas je seznanila z mnogimi stvarmi, ki jih do sedaj nisem videla.

ALENKA BARDUN, 8. a:

Ob sedmi uri sem prišla v lekarno, kjer me je sprejela tov. Žitkova. Dobil sem bel lekarniški plašč. Nato me je seznanila z lekarniški signaturami. Razložila mi je, kaj pomenijo bele in kaj rdeče. Seznanila me je z seznamom zdravil v registru. Kakor vsi delavci sem tudi jaz dobila malico.

Nato sem nadaljevala z delom. Podrobneje sem spoznala snov, s katero se lekarnarji veliko ukvarjajo, to je alkohol.

MARTINA VOVK, 8. b:

Ponavadi me mora mama vsako jutro na vse pretege buditi. Vendar sem se ta četrtek že zgodaj zbudila ter se namenila v zdravstveni dom. Tam nas je višja medicinska sestra prijazno sprejela. Prvo uro smo se pogovarjale. Nato nam je razkazala zdravstveni dom. Odšle smo v laboratorij. Tam je dišalo po kemikalijah. Skozi mikroskop smo si ogledale krvna telesa. Nato je sledila prevezovalnica. Ker tisti dan ni bilo gneče, nismo mogle ničesar zanimivega videti. Zdravnik nas je odpeljal v svojo ordinacijo, kjer nam je razložil nekaj podatkov za nadaljnje šolanje.

MLADINSKA POLITIČNA ŠOLA

Lenarški mladinci so v okviru družbenopolitičnega izobraževanja in usposabljanja uspešno izvedli tudi mladinsko politično šolo. Skoraj 2 meseca trajajoče izobraževanje je močno poživilo razprave o nekaterih najbolj zgočih problemih, ki tarejo mlade. Prav zanimiva so bila srečanja ob sreдах popolne v gostišču Črni les. Mladi so načeli številne dileme in probleme, ki so tesno povezani z njihovo prihodnostjo.

Veliko govora je bilo o problemih delovanja delegatskega sistema in o vključevanju mladih v politični sistem socialističnega samoupravljanja. Precej časa so namenili vzgoji in izobraževanju ter vlogi in pomenu znanja v nadaljnjem razvoju. Mladi iz združenega dela so z zanimanjem prisluhnili nekaterim koristnim napotkom o uresničevanju samoupravljanja v OZD. Služatelji mladinske politične šole so se srečali tudi z vodstvom republiške konference ZSMS, kritično pa so spregovorili še o organiziranem preživljanju prostega časa.

Mladinsko politično šolo sta organizirali občinska konferenca ZSMS in Delavska univerza Lenart.

M. T.

OBISK V RTV SERVISU JOŽETA ŽIŽKA V LENARTU

»Če bi pred dobrimi 15-timi leti vprašali slovensko goriškega kmeta ali hoče televizor, bi se vam smejal. Danes je ta isti kmet prav tako zastrupljen z njo kot prebivalci v mestih. Spoznal je, da je mali zaslon okno v svet, ki mu ob koristnih informacijah daje tudi zabavo. In prav je, da si jo ob napornem delu privoščijo,

vsaj v tej obliki!« Pravi Jože Žižek, ki je 1. aprila 1970 leta odprl RTV Servis v Lenartu.

Čeprav je začel z delom 1. aprila se ni šalil. Ob popraviljanju radijskih in TV sprejemnikov je v večernih urah dokončal srednjo šolo. toda to še ni bilo vse. Povezal se je z ISKRO in se na njenih seminarjih izpopolnjeval

v znanju o novi tehnologiji. To počenja še danes, saj je prav razvoj zabavne elektronike najbolj hiter in silovit. »Zato brez znanja lahko servis zapreš«, dodaja Jože Žižek. Pri tem pa v isti sapi prične na glas razmišljati o mladih pripravnikih, ki iz šole prihajajo k njemu. Tako, kot obrtniki v drugih dejavnostih, tudi on ni zadovoljen z njihovim znanjem.

Pravi, da premalo poznajo stroko za katero se usposablja v okviru usmerjenega izobraževanja. Pri njih bi hitro opleli, če bi prinesli v popravilo radijski ali televizijski aparat, v katerega so še vgrajene elektronke. Poznajo le mikrovezja in podobne razvojne dosežke. Jože Žižek skuša mladim vcepiti v glavo tudi nekaj znanja o stari tehnologiji, zato vam v servisu popravijo več deset let star sprejemnik ali pa najnovejši model stereo televizorja.

V servisu so pred kratkim pričeli obnavljati tudi televizijske ekrane, kar je ob dejstvu, da je novi televizor že marsikateri družini nedosegljiv, vredno vse pohvale.

B. ČEPE

Na novi farmi govejih pitancev v Setarovi že polnijo prve hleve. Objekt je za nadaljnji razvoj lenarške živinoreje izredno pomemben.

IZ ZGODOVINE NAŠIH KRAJEV

JUROVSKI DOL

Prijetno je obiskati ta prijeten slovenskogoriški kraj, ki kljub razvoju in sodobnim spremembam na podeželju še vedno ohranja videz majhnega trškega naselja. Splošna ocena bi bila, da je to precej razpotegnjeno naselje v dolini potoka Globovnica. Gričasto jedro naselja se razprostira okoli cerkve in šolskega poslopja. V Jurovskem dolu imajo tudi gasilski dom, pa kulturni dom, v katerem je bilo v preteklosti veliko bolj živahno kot danes.

Amaterska kultura sicer še živi, vendar so prizadevanja posameznih kulturnih delavcev KUD Ivan Cankar deležna premajhnega odziva. V kraju so bile nekoč kar 3 gostilne, čisto ta prave »dobre slovenskogoriške«. V bližini središča krajevne skupnosti Jurovski dol si gradijo nov dom tudi člani tamkajšnje zelene bratovščine.

V kraju imajo šolo od leta 1786. Sprva je potekal pouk v kmečki hiši, od leta 1824 pa v šolskem poslopju. Sedanja stara šolska zgradba je bila postavljena leta 1908. Leta 1978 so pričeli z dozidavo

in adaptacijo. Zgradili so tudi telovadnico. Takrat smo lahko v sredstvih obveščanja zasledili mika-ven naslov, da gradijo v Jurovskem dolu »šolo solidarnosti«. Krajanji predvsem pogošajo ustrezne prostore za trgovino z osnovnimi potrebščinami.

Cerkev Sv. Jurija prvič omenjajo leta 1388. Sedanja nizka gotska stavba je iz leta 1501, obe stranski ladji pa sta kasnejšega izvora. Starejši občani vedo povedati, da so v srednjem veku tod hodili celo kruti Turki. Pripoved bo bržčas držala, saj je tudi v zgodovinski literaturi omenjeno, da so Turki leta 1532 oplenili in izropali cerkev. Leta 1541 so prizadeli celo cerkveni stolp, ki je služil za obrambo. Župnija je v Jurovskem dolu od leta 1786.

Povejmo v tej bežni zgodovinski pripovedi še to, da so nemški vojaki po kapitulaciji stare Jugoslavije izropali šolsko zgradbo. Šolske klopi so uporabljali kot drva za svojo poljsko kuhinjo. NOB se prične sredi leta 1943. Okupator je od tod izselil 47 oseb, med njimi tudi 19 otrok. Marjan TOŠ

SLOVENSKO-GORIŠKA IKEBANA

V letu 1986 bomo prepolovili inflacijo! Škoda le, da bosta obe polovici rasli z enako hitrostjo.

● PREDVOLILNA RAZMISLJANJA

Sploh se ni treba spraševati, kaj bo prinesla volilna kuhinja. Poznamo namreč kuharje in tudi vemo, kakšen bo golaž!

Vsi na volitve! Izvedeli bomo, kdo je izvoljen!

● IZ SVOBODNE MENJAVE DELA

Pri Marlesu se vsaj ve. Krivec je direktor!

Pri Uniorju so odkrili ključ do uspeha. Samo narediti ga še ne znajo!

Piku in Peku se obeta lepa prihodnost. V kratkem bomo namreč vsi — goli in bosii!!!

Pravijo, da bo lenarško reprezentančno gostišče Črni les splavalo.

Verjamem, ampak šele takrat, ko se bo pogreznilo — v ribnik!!!

Pri Centrovodu se ne bojijo slabe prodaje traktorjskih kabin. Bodo pač rešili stanovanjske probleme v občini; seveda pod geslom: Vsak občan svojo kabino!

● ŠEPETANJE IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI:

Za Lenart ne vedo, je trg ali mesto. Cerkvenjanci vedo: za njih je Lenart — velemesto!

V Gradišču so obrezali samo pol pokopališke ograje. Morda zato, da tisti notri ne bi videli, da se ne izplača priti nazaj...

O Lokavcu že dolgo nismo nič slišali. Zato ponovimo: je najmanjša, najmanj razvita in najmanj številčna krajevna skupnost. Bajje je v občini Lenart!

V eni od krajevnih skupnosti je tajnik KS tudi honorarni računovodja. Blagor jim, tam vsaj vedo, kdo pije in kdo plača...

V Cerkvenjaku bi radi bili više med krajevnimi skupnostmi. Edina rešitev je, da se preimenujejo v — Zgornji Cerkvenjak!!!!